

PRÆDIKEN PALMESØNDAG DEN 20.MARTS 2016

VESTER AABY KIRKE KL. 16.00

Tekster: Fil. 2,5-11; Joh. 12,1-16 og Mark. 14,3-9

Salmer: 176,613,217

Løbende fodtrin. Målbevidste fødder.

På vej.

På vej mod befrielse.

På vej mod mål.

Maria.

Hun var kendt i byen. Også selvom byen ikke ville kendes ved hende.

Så vidste alle – hvor hun boede.

Og hvad hun havde gjort.

Og dem der ikke vidste det, fandt på noget.

For noget **måtte** der være.

Noget **skulle** der være.

Hun skulle være anderledes

End dem.

Ellers kunne de ikke være sig selv.

Men i dag løb hun.

Så hurtigt som byrden tillod det.

Krukken.

Med pundet.

Skålpundet.

Hun løb, og hun løb ind.

Hun tog det.

Og hun salvede.

Stilheden var larmende.

Gispene kunne høres.

Hvad er det, hun gør?
Vi forstår ikke, hvad det er, hun gør.
Vi vil ikke forstå, hvad det er hun er i færd med.
Vi **kan** ikke forstå.
Men det blev påske.
Så forstod de.
Så forstår vi.
Derfor er hun er skåret i træ.
I Vrå kirke.
I kan det i hæftet.
I Vendsyssel.
Af en mand, der vidste, hvad han gjorde. Hun er skåret dygtigt.
Men ham som skar hende, var overbevist af det, **hun** gjorde.
Fordi det blev påske.
Derfor kan vi se på hende i dag.
Som vi kan høre om hende i dag.
På dagen, hvor hun handlede.
Ud af sin tro.
Ud af sin synd.
Ud af sin skam.
Ind i sit håb.
Ind i sit liv.
På trods.
På trods af alt, hvad hun havde gjort. På trods af alt, hvad
mennesker tror de ved, hun har gjort.
Så handlede hun.
Fordi hun ikke kunne lade være.
Slet ikke kunne lade være.
Hvorfor?
Sådan sagde ham, der forrådte.

Sådan siger al menneskelig fornuft.
Hvorfor?
De kunne jo være givet. De kunne jo have været brugt.
De kunne have været gemt.
Alle de penge, mennesker kunne have fået for et pund ægte,
meget kostbar nardusolie.
Men de blev givet.
De blev spildt sagde ham, der forrådte.
Men nej, de blev givet.
For vore liv.
For han drog ind.
Se, hvor nu Jesus træder
hen til den morderstad.
Det gør han i Kingos salme.
Det gør han på altertavlen i Serritslev kirke.
Også det billede har vi taget med i dag.
Det gør han i vore ører i dag, Palmesøndag.
Hosianna!
Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn.
Enddog de ham berede
så grumt et blodebad.
Vi har det for øje i Aastrup Kirke
Korset vel for øje står
langs med svælget vejen går
Men hvor Herren har sin gang
Der er englevagt
og sang.
Derfor synger vi i dag.
Derfor hører vi i dag.
Derfor glæder vi os i dag.

Det er blevet Palmesøndag.
Det er blevet den første dag i den stille uge.
Dagen, hvor Maria tog et pund ægte, meget kostbar nardusolie
og gav til alle os fattige.
Viste os, at hun havde forstået, hvad der skulle ske.
At Han skulle dø
For at vi kan leve.
At han skulle falde på knæ med sit kors.
Med angstfulde øjne.
Men også med påskelyset bag korset.
Den påskemorgenrøde,
der venter bag langfredags nat.
Det havde Maria set.
Det troede Maria.
Derfor salvede hun ham.
Derfor turde hun være sammen med ham, der gik i døden for
menneskers skyld.
Fordi hun ikke kunne lade være.
Ikke var i tvivl om, at det var det, hun skulle gøre.
Kære Gud
Lad heller ikke os være i tvivl, når natten kommer.
Lad også os blive båret af din tro.
Så vi kan give.
Så vi kan leve.

AMEN